

Határozatok Tára

C-389/21. P. sz. ügy

**Európai Központi Bank (EKB)
kontra
Crédit lyonnais**

A Bíróság ítélete (első tanács), 2023. május 4.

„Fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – Hitelintézetek prudenciális felügyelete – 575/2013 rendelet – A tőkeáttételi mutató kiszámítása – Kitettségérték – A 429. cikk (14) bekezdése – A bizonyos feltételeknek megfelelő kitettségek figyelmen kívül hagyása – Az engedély részleges megtagadása – Az Európai Központi Bank (EKB) diszkrecionális jogköre – Megsemmisítés iránti kereset – Nyilvánvaló értékelési hiba – Bírósági felülvizsgálat”

1. *Gazdaság- és monetáris politika – Gazdaságpolitika – Az uniós pénzügyi ágazat felügyelete – A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelmények – Likviditási követelmények – Tőkeáttételi mutató – Kiszámítás – Lehetőség egyes, közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek kizárására – Az Európai Központi Banknak az eltérés megtagadásáról szóló határozata – Bírósági felülvizsgálat – Terjedelem – Korlátok*
(575/2013 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 429. cikk, (14) bekezdés)

(lásd: 55., 56., 65–75., 89. pont)

2. *Gazdaság- és monetáris politika – Gazdaságpolitika – Az uniós pénzügyi ágazat felügyelete – A hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelmények – Likviditási követelmények – Tőkeáttételi mutató – Kiszámítás – Lehetőség egyes, közszektorbeli intézményekkel szembeni kitettségek kizárására – A hatáskörrel rendelkező hatóságok mérlegelési jogköre – Az Európai Központi Banknak az eltérés megtagadásáról szóló határozata – Azon kötelezettség, hogy az adott ügy minden releváns elemét gondosan és pártatlanul vizsgálják meg*
(575/2013 európai parlamenti és tanácsi rendelet, 429. cikk, (14) bekezdés)

(lásd: 57., 92–94., 100., 101., 106., 121–123. pont)

3. *Fellebbezés – Megalapozottnak ítélt fellebbezés – Az ügy Bíróság általi, érdemben való eldöntése – Terjedelem – Megsemmisítési jogalap megsemmisítést kimondó ítéletben való előzetes elutasítása – Az említett elutasítás indokainak csatlakozó fellebbezés keretében való vitatása hiánya – Következmény – Új vizsgálat kizárása*
(A Bíróság eljárási szabályzata, 176. cikk és 178. cikk, (1) bekezdés)

Összefoglalás

A Bíróság jóváhagyja, hogy az EKB megtagadja a Crédit lyonnais tőkeáttételi mutatójának számítása céljából a Caisse des dépôts et consignations-nal szembeni kitétségei 34%-ának kizárását

A Bíróság hatályon kívül helyezi a Törvényszék ezzel ellentétes ítéletét, amely túllépte a bírósági felülvizsgálatának korlátait, amikor a Crédit lyonnais-t érintő kényszerértékesítési kockázatra vonatkozó saját értékelésével helyettesítette az EKB értékelését

A Crédit lyonnais a francia jog szerint alapított részvénytársaság, amely hitelintézetként működési engedéllyel rendelkezik. E hitelintézet a Crédit agricole SA leányvállalata, és mint ilyen, az Európai Központi Bank (EKB) közvetlen prudenciális felügyelete alá tartozik.

2015. május 5-én a Crédit agricole a saját nevében, valamint a Crédit agricole csoporthoz tartozó jogalanyok, köztük a Crédit lyonnais nevében azt kérte az EKB-tól, hogy engedélyezze¹, hogy a tőkeáttételi mutató számítása céljából ne vegyék figyelembe a Caisse des dépôts et consignations-nal (letéti pénztár, CDC) – egy francia közintézménnyel – szembeni kitétségeket, amelyek olyan, különböző takarékbetétekben elhelyezett betétekből erednek, amelyeket az alkalmazandó francia szabályozás szerint kötelezően át kell adni a CDC-nek (a továbbiakban: szabályozott megtakarítás).

A 2016. augusztus 24-i határozatot, amelyben az EKB megtagadta a Crédit agricole-tól a kért engedély megadását, a Törvényszék ítéletében² megsemmisítette. Ezen ítéletet követően a Crédit agricole ismét kérelmet nyújtott be az EKB-hoz a CDC-vel szembeni kitétségek kizárásának engedélyezése iránt. 2019. május 3-i határozatával³ az EKB engedélyezte a Crédit agricole és a Crédit agricole csoporthoz tartozó jogalanyok számára – a Crédit lyonnais kivételével –, hogy a tőkeáttételi mutató számításából kizárják a CDC-vel szembeni összes kitétségüket. Ezzel szemben a Crédit lyonnais számára csupán e kitétségek 66%-ának kizárását engedélyezte. A vitatott határozatban az EKB, mivel úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben diszkrecionális jogkörrel rendelkezik, olyan módszert alkalmazott, amely három elemet vett figyelembe, nevezetesen a francia központi kormányzat hitelminőségét, a kényszerértékesítés kockázatát és a CDC-vel szembeni kitétségek koncentrációjának szintjét.

A Törvényszék helyt adott⁴ a Crédit lyonnais arra irányuló keresetének, hogy semmisítse meg a vitatott határozatot annyiban, amennyiben az megtagadta számára, hogy a tőkeáttételi mutatójának számításából kizárja a CDC-vel szembeni összes kitétségét. Konkrétan a Törvényszék megállapította, hogy a vitatott határozatnak a kényszerértékesítési kockázat szintjére vonatkozó indoka „jogellenes”. Következésképpen úgy ítélte meg, hogy az EKB által alkalmazott módszer két másik eleme nem vezethetett volna ahhoz, hogy az EKB a vitatott határozatban megtagadja a Crédit lyonnais-tól az ezen intézmény CDC-vel szembeni összes kitétsége tekintetében a kizárás alkalmazását.

¹ A 2014. október 10-i (EU) 2015/62 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelettel (HL 2015. L 11., 37. o.) módosított, a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 26-i 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 176., 1. o.; helyesbítések: HL 2013. L 208., 68. o.; HL 2013. L 321., 6. o.; HL 2017. L 20., 2. o.) 429. cikkének (14) bekezdésében foglaltak szerint.

² 2018. július 13-i Crédit agricole kontra EKB ítélet (T-758/16, EU:T:2018:472).

³ ECB-SSM-2019-FRCAG-39 határozat (a továbbiakban: vitatott határozat).

⁴ 2021. április 14-i Crédit lyonnais kontra EKB ítélet (T-504/19, EU:T:2021:185, a továbbiakban: megtámadott ítélet).

Az EKB által benyújtott fellebbezés alapján eljáró Bíróság hatályon kívül helyezi a megtámadott ítéletet, és érdemben eldöntve a jogvitát, elutasítja a Crédit lyonnais keresetét. Ítéletében a Bíróság tisztázza az uniós bíróság által az EKB által elfogadott közigazgatási határozatok jogszerűségének értékelése során gyakorolt felülvizsgálat terjedelmét, amennyiben az EKB széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

A Bíróság álláspontja

A Bíróság emlékeztet arra, hogy mivel az EKB széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntése során, hogy engedélyezi-e, vagy sem, a bizonyos feltételeknek megfelelő kitettségeknek a tőkeáttételi mutató számítása céljából történő kizárását, az uniós bíróság által az EKB határozata indokolásának megalapozottsága tekintetében elvégzendő bírósági felülvizsgálat nem indíthatja e bíróságot arra, hogy az EKB értékelését a sajátjával helyettesítse. E felülvizsgálat annak ellenőrzésére irányul, hogy az ilyen határozat nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, és nem tartalmaz-e nyilvánvaló mérlegelési hibát, vagy nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést. E tekintetben az uniós bíróságnak többek között nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, valamint hogy e bizonyítékok alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket. Ha ugyanis valamely intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, alapvető fontosságú az eljárási garanciák tiszteletben tartása, amelyek között szerepel az adott helyzet valamennyi releváns elemének gondos és pártatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettség.

A Bíróság megjegyzi, hogy a Törvényszék azáltal, hogy saját maga értékelte a szabályozott megtakarítás jellemzőit és azok halmozott hatását, úgy ítélte meg, hogy a kényszerértékesítési kockázat szintje nem volt elég magas ahhoz, hogy igazolja, hogy az EKB megtagadta a Crédit lyonnais CDC-vel szembeni összes kitettségeinek a tőkeáttételi mutató számításából való kizárását.

Márpedig a Törvényszék ezáltal egyrészt nem kérdőjelezte meg az EKB-nak a szabályozott megtakarítás jellemzőire vonatkozó azon megállapításait, amelyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy e jellemzők nem teszik lehetővé azon kockázat teljes kizárását, hogy a Crédit lyonnais arra kényszerülhet, hogy kényszerértékesítést végezzen. Ez különösen érvényes az EKB azon megállapításaira, amelyek a szabályozott megtakarítás erős likviditására vonatkoznak, mivel nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely korlátozza annak kivonását, valamint a Crédit lyonnais azon kötelezettségére, hogy még az utóbbi és a CDC pozíciói közötti tíznapos kiigazítási időszak alatt is ki kell elégítenie a betéteseket. Következésképpen a Törvényszék érvelése nem kérdőjelezi meg a vitatott határozatban figyelembe vett elemek tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját, és nem igazolja, hogy ezek az elemek nem képezik az EKB által a jelen ügyben figyelembe veendő összes releváns adatot.

Másrészt a Törvényszék azon következtetése, amely szerint az EKB által figyelembe vett adatok nem voltak alkalmasak a vitatott határozatban levont következtetések alátámasztására, a kényszerértékesítési kockázat szintjére vonatkozó saját értékeléséből ered. Ez az értékelés, amely ugyanazon elemeken alapul, mint amelyeket az EKB figyelembe vett, eltér az ezen intézmény által elfogadott értékeléstől, anélkül azonban, hogy bizonyítaná annak nyilvánvalóan téves jellegét.

Ezzel az érveléssel a Törvényszék ahelyett, hogy elvégezte volna a nyilvánvaló értékelési hiba rá háruló felülvizsgálatát, saját értékelésével helyettesítette az EKB értékelését olyan esetben, amikor ez az intézmény mindazonáltal széles mérlegelési mozgástérrel rendelkezik.

Ezenkívül, ami az EKB-nak a közelmúltbeli bankválságok tapasztalataira alapított igazolásának Törvényszék általi értékelését illeti, a Törvényszék nem bizonyította, hogy azok a megfontolások, amelyek szerint a szabályozott takarékbetéteket a látra szóló betétektől eltérően nem lehet befektetni kockázatos vagy nem likvid eszközökbe, mennyiben alkalmasak annak bizonyítására, hogy az EKB nyilvánvalóan hibásan értékelte a tömeges betétkivonások kockázatának forgatókönyvét, amelyet a Crédit lyonnais-t érintő kényszerértékesítési kockázat elemzése céljából figyelembe kellett venni. Ugyanez vonatkozik a Francia Köztársaságnak a szabályozott takarékbetétkönyveket megillető kettős garanciája és a 2014/49 irányelvből⁵ eredő garanciamechanizmus közötti különbségre alapított megfontolásokra is.

A Bíróság ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Törvényszék úgy semmisítette meg a vitatott határozatot, hogy a Crédit lyonnais-t érintő kényszerértékesítési kockázatra vonatkozó saját értékelését helyettesítette be, anélkül hogy megállapította volna, hogy az EKB-nak az e határozatban szereplő értékelése e tekintetben mennyiben tartalmaz nyilvánvaló értékelési hibát. Ezáltal túllépte a bírósági felülvizsgálatának korlátait. Ráadásul a Törvényszék azt is tévesen állapította meg, hogy az EKB nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy gondosan és pártatlanul vizsgálja meg a szóban forgó helyzet valamennyi releváns elemét.

A megtámadott ítélet részleges hatályon kívül helyezését követően a Bíróság érdemben dönt az első fokon benyújtott keresetről. A Crédit lyonnais által első fokon felhozott érveket elemezve a Bíróság úgy ítéli meg, hogy tekintettel arra a korlátozott bírósági felülvizsgálatra, amelyet a jelen ügyben az EKB rendelkezésére álló széles mérlegelési mozgástérre tekintettel kell elvégeznie, a Crédit lyonnais nem tudja bizonyítani, hogy ezen intézménynek a vitatott határozatban szereplő, a kényszerértékesítési kockázatra és a francia közigazgatás hitelminőségére vonatkozó értékelése nyilvánvalóan téves. Ily módon jóváhagyja az annak megtagadásáról szóló döntést, hogy a Crédit lyonnais tőkeáttételi mutatójának számítása céljából kizárják a CDC-vel szembeni kitettségeinek 34%-át.

⁵ A betétbiztosítási rendszerekről szóló, 2014. április 16-i 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2014. L 173., 149. o.; helyesbítések: HL 2014. L 212., 47. o.; HL 2014. L 309., 37. o.).